

RODE EIERN

‘Weet jij of Nicu nog komt?’, vraagt juf Andrea. ‘Nee juf, Nicu is toch een dag weg?’ Vali kijkt met zijn donkere ogen de juf verbaasd aan. ‘Nicu heeft het toch vorige week verteld? Hij ging vandaag naar de waterbron met zijn familie.’ Nu is het de beurt van juf Andrea om verbaasd te kijken. ‘Ik heb niet begrepen, dat hij ook meeinging. Zijn Sanda en Anca daar ook heen?’ De andere kinderen beginnen te lachen. Wat een domme juf! Zij begrijpt ook niets van de dingen in Roemenië.

Juf Andrea gaat zitten. ‘Als de anderen niet komen, gaan we beginnen. Daarna moeten jullie mij alles uitleggen.’ Ze vouwt haar handen en wacht tot de kinderen dat ook doen. Met hele eenvoudige woorden vraagt ze de Heere om een zegen voor deze clubmiddag.

Na het amen beginnen ze gelijk te praten. Juf Andrea schudt haar hoofd en legt haar vinger op haar mond. Als ze weer stil zijn, zegt ze: ‘Waarom is die waterbron zo belangrijk, Vali?’ ‘In de bron vallen tranen van Maria.’ ‘Wat?’ ‘Ja, echt waar’, gaat Vali verder. ‘Maria leeft allang niet meer. Dat kan niet’, zegt de juf. Maar Cosmin vult hem aan: ‘Toch is het waar. Vorig jaar was mijn oma ziek. Ze heeft van dat water gedronken. Toen is ze beter geworden.’ ‘Mijn vader heeft een fles water meegenomen. Hij heeft in ons huis overal druppels laten vallen’, vertelt Vali. ‘En... er is bij ons dit jaar niets ergs gebeurd.’

Dan wordt het stil. Juf Andrea kijkt verdrietig. ‘Geloof je het niet?’, vraagt Vali. ‘Zullen wij straks ook gaan?’ De juf schudt haar hoofd. ‘Nee jongens. Maria’s tranen kunnen je niet beter maken. Weten jullie nog wat ik drie weken geleden verteld heb? Wie maakte de blinde man beter? Was dat Maria?’ ‘Natuurlijk niet’, reageert Vali direct. ‘Dat deed de Heere Jezus’, antwoordt Cosmin.

Opeens zegt Vali: ‘Juf, ga je met Pasen ook eieren eten?’ Juf Andrea lacht. ‘Ja hoor. Dat doen we in Holland ook altijd. Ik lust graag een ei.’ ‘Mag ik je komen halen?’, vraagt Cosmin. ‘Dan kom je bij ons eieren eten.’ ‘Afgesproken. Hoe laat haal je me op?’ ‘Dat weet ik niet, maar wel heel vroeg.’

Op eerste paasdag lopen Vali en Cosmin heel vroeg naar het huisje van de juf. ‘Zou ze al wakker zijn?’ ‘Anders bonzen we zo hard op de deur dat ze wakker wordt’, zegt Cosmin lachend. De jongens dragen een dienblad. Daarop liggen speciale broodjes met een klein kaarsje erin. En... natuurlijk rode eieren. Vali zet zijn blad even op de grond. ‘Ik ga kijken of de deur al open is.’ Hij duwt tegen de deur van het kleine huisje en... voor hij er erg in heeft, ligt hij op de grond. Cosmin lacht. ‘Jij dacht dat de juf nog niet wakker was zeker.’ In het kleine halletje ziet hij juf Andrea staan. ‘Ik ben klaar. Bij wie gaan we eten?’

De jongens reageren niet. Het is druk op straat. Overal lopen mensen en kinderen met dienbladen en mandjes. ‘Wat gaan al die mensen doen, Cosmin?’, vraagt juf Andrea. Cosmin lacht. ‘Iedereen gaat naar de begraafplaats. Daar gaan we eten.’ Juf Andrea schudt ongelovig haar hoofd. ‘Nee toch, Vali?’ ‘Ja juf, dat doen we elk jaar met Pasen. Als wij daar eten, krijgen de gestorven mensen nieuwe kracht voor de reis naar de hemel.’ Juf Andrea blijft stilstaan. ‘Waarom kijkt u zo verdrietig? Het is toch feest?’ Vali snapt af en toe niets van de juf. ‘Vali, dit lees ik echt niet in de Bijbel. Dit is bijgeloof.’ ‘Ja maar juf...’ Even weet Vali niet wat hij moet zeggen. ‘Juf..., als ik het niet doe, kom ik misschien niet in de hemel.’

‘Laten we in het gras gaan zitten, Vali. Straks ga ik mee, maar eerst moet ik je iets vertellen.’ Voorzichtig zetten de jongens de bladen neer. ‘Je komt niet in de hemel door goede dingen te doen. Dat kan alleen als je in de Heere Jezus gelooft. Vrijdag hebben we aan Zijn sterven gedacht.’ Ze stopt even. Cosmin zegt nu: ‘Ja juf. Daarom kleuren wij de eieren rood.’ Juf Andrea zegt: ‘Dat heeft daar niets mee te maken. Wij kleuren eieren ook geel, groen en blauw.’ ‘Nee hoor juf. Echt niet! Eieren horen rood.’

‘Kun je dat uitleggen?’ ‘Waarom weet je dat niet? Jij weet zoveel uit de Bijbel’, vraagt Cosmin ongelovig. ‘Ik weet het niet. Vertel het maar’, antwoordt de juf. Cosmin begint: ‘De Heere Jezus hing aan het kruis. Maria stond erbij. Ze had een mandje met eieren bij zich.’ ‘Ja...’, vult Vali hem aan, ‘toen viel er een druppel bloed op de eieren. Die werden rood.’ Cosmin knikt heftig. ‘Klopt, daarom moeten de paaseieren rood zijn.’

De verbazing van juf Andrea wordt steeds groter. ‘Menen jullie dit? Dat staat niet in de Bijbel. Ik moet hierover nadenken. Laten we verder lopen.’ Ze lopen naar de begraafplaats. ‘Hier ligt mijn opa. Dan moeten we hier eten’, zegt Cosmin. Stil gaan ze in het gras zitten. Na het bidden zegt juf Andrea: ‘Jongens, weet je wat ik wil?’ Cosmin en Vali kijken haar aan. ‘Ik ga voor al de kinderen van de club een Bijbel kopen. Dan kunnen jullie zelf lezen dat al die dingen niet in de Bijbel staan. Met Pasen denken we aan de Heere Jezus. Hij is opgestaan. Hij wil onze zonden vergeven. Dat is het belangrijkste.’